

ad III. A. 11. a. Som opført i Forslag til Finantslov for 1881—82, jfr. nærmere Anmærkningerne til samme § 19 III. A. 9. a.

ad III. A. 11. b. og c. De foreslaaede Bølsb ere stemmende med de sædvanlige Bevillinger.

ad III. A. 11. d. Ved Forslag til Finantslov for 1879—80 fremsatte Ministret i Overensstemmelse med en fra det veterinære Sundhedsraad modtagen Betænkning, Begjæring om en lignende Bevilling, idet man til dens Begrundelse foreslode Forslaget følgende Anmærkning:

„Om end den Naade, hvorpaa Veterinærpolitiforretningerne i Følge den gjældende Lovgivning ere ordnede her i Landet, som Erfaringen har vist, under almindelige Forhold maa anses for tilstrækkelig hensigtsmæssig, lader det sig dog ikke benægte, at Tilfælde vilde kunne forekomme, i hvilke hin Ordning næppe kan antages at ville frembyde fuld Betyggelse for de vigtige Interesser, der her ville kunne staa paa Spil. Som bekendt bestaar Veterinærpolitiet af vedkommende Politimester og den af ham for det enkelte Tilfælde tilkaldte private Dyr læge, der ordentligvis vil være den, fra hvem Anmeldelse om det indtrufne Sygdomstilfælde er fremkommen, men ligesom der ikke er etableret nogen anden Kontrol med Dyr lægens Sygebehandling og med de af Politimesteren efter hans Indstilling eller af egen Drift i Anledning af Sygdommen truffne Foranstaltninger, end den, der kan blive en Følge af, at Ministeriet lader de i Genhold til Slutningsbestemmelsen i Lov af 29de December 1857 § 4 modtagne Indberetninger underkaste en Prøvelse af det veterinære Sundhedsraad, hvis Udsættelser, hvormeget Behandlingen af disse Sager end paakjendes, dog som oftest først ville kunne fremkomme paa et senere Stadium af Sygdommen, saaledes har Veterinærpolitiet ei heller Udgang til af særlig dygtige og sagkyndige Jagmænd at erholde den Hjælp og Veiledning som i tvivlsomme og vanskelige Tilfælde ofte kan gjøres nødvendig, paa anden Naade end ved at henvende sig til Ministeriet, ved hvis Foranstaltning da Veterinærphysik:is, et af det veterinære Sundhedsraads Medlemmer eller en af Læerne ved Landbohøjskolen kan udsendes, men det er klart, at saadan Hjælp ofte vil komme for sent. Under den stigende Udvikling af Husdyrholdet, den særegne Behandling af Dyrene i visse Retninger (forceret Mælkgivning og Fedning) samt den stærkt tiltagende Samfærdsel, maa vanskelige Tilfælde befrægtes stedse hyppigere at ville forekomme, og hertil kommer derhos, at den i de senere Aar stedfindende store Udsørsel af Kreaturer kræver en forøget Opmærksomhed for at forebygge Smittes Overførsel til fremmede Lande. Under de Overveielser, for hvilke Spørgsmaalet, om hvilke Foranstaltninger der yderligere kan være at træffe for at værne Landet mod Udbredelse af smitsomme Kreatursygdomme, af Ministeriet er blevet gjort til Gjenstand, har Opmærksomheden derfor ogsaa særligt været henvendt paa det heromhandlede Punkt, og man er herved, i Samstemning med det veterinære Sundhedsraad, kommet til det Resultat, at en mere tilfredsstillende Ordning af Veterinærpolitiforretningerne vilde kunne ventes opnaaet, naar der til Bistand ved disse Forretningers Udsørsel: af det Offentlige blev ansat særlige, lønnebe Dyr læger, navnlig saaledes, at der i hvert Amt fandtes en saadan Dyr læge. Amtsdyr lægens Hverv skulde fornemmelig bestaa i, at han, saasnart det første Tilfælde af en ondartet smitsom Sygdom var anmeldt for Politimesteren, efter Tilkalbelse af denne skulde begive sig til Stedet og der konstateres Tilstedeværelsen af Sygdommen, hvilket vilde afgive en Betyggelse, som næppe vil kunne undværes i Livens Løb, hverken af Dyrigheden, der anvendes, eller af Befolkningen, der er underkastet de ofte meget besværlige Foranstaltninger, som Sygdommen giver Anledning til, hvorhos han efter Omstændighederne skulde til Politimesteren afgive Erklæring om, hvorvidt han kunde godkjende de af den private Dyr læge foreslaaede Foranstaltninger, samt om hvad der videre maatte være at foretage. Hvorvidt Amtsdyr lægen flere Gange under samme Smitte skulde undersøge Forholdene paa Stedet, maatte bero paa vedkommende Politimester eller Amtmand, til hvilke Amtsdyr lægen maatte gjøre Indstilling i saa Henseende. Amtsdyr lægen vilde derhos have at sætte sig fuldstændig ind i Alt, hvad der staar i Forhold til de smitsomme Sygdomme hos Husdyrene, og det vilde derfor naturlig kunne paalægges ham at gjøre Udbrag af de aarlige Beretninger om Arsenikafskninger og om de mildere smitsomme Sygdomme, som kunde lægges til Grund for en samlet Fremstilling af disse Forhold i i hvert Amt.

Med Hensyn til den Lønning, der maatte tillægges Amtsdyr lægerne, har man ment, at et Honorar af 1,000 Kr. til hver, for Bornholms Vedkommende af 500 Kr., heri indbefattet Bederlag for Kontorholdsudgifter, vilde være passende, idet det er forudsat, at Amtsdyr lægerne tillige ere praktiserende Dyr læger. Denne Udgift, der maatte udredes af Statskassen, vilde saaledes ialt beløbe